

Forfatter: de Simonsen, Carl Cederfeld

Titel: BREV TIL: Lund, Rasmus FRA: de Simonsen, Carl Cederfeld (1880-10-16)

Citation: de Simonsen, Carl Cederfeld: "BREV TIL: Lund, Rasmus FRA: de Simonsen, Carl Cederfeld (1880-10-16)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 14. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000015.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

de Simonsen, Carl Cederfeld, *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve,*

1880, d. 16. Oktober, fra Provsten til Lund:

„Biskoppen har under 14. dennes kommunikeret mig Kirkeministeriets Skrivelse til ham af 12. d. M., saalydende:

„ „Med behagelig Skrivelse af 28. Juni d. A. har Deres Højærværdighed forelagt Ministeriet en Sag, hvorefter Valgmenighedspræst Lund paa Mors dels tager Konfirmanderne til Alters samme Dag, som de konfirmeres, dels ved en saadan Altergang forbigaar for Konfirmandernes Vedkommende Tilsigelsen af Syndernes Forladelse.

„„I Anledning heraf skulde Ministeriet, efter angaaende denne Sag at have brevvekslet med Biskoppen over Sjællands Stift, tjenstligst anmode Dem om behageligen at ville tilkjendegive Valgmenighedspræst Lund, under Henvielse til Lov af 15. Maj 1868 § 2, at det meget beklager, at han uden dertil erhvervet Tilladelse har anset sig for berettiget til at afholde Altergang i Forbindelse med Konfirmationen, tvært imod Bestemmelsen i Forordning af 13. Januar 1736 § 5, jfr. Forordn. af 25. Maj 1759, § 4, hvilke Bestemmelser ikke senere er hævede, samt at det alvorlig misbilliger den Forseelse, hvori han har gjort sig skyldig ved at tage de af ham konfirmerede unge til Alters uden foregaaende Tilsigelse af Syndernes Forladelse, med egenraadig Tilsidesættelse af de om Sakramentets Forvaltning i Folkekirken gjældende Forskrifter, til hvis lagttagelse han ved sin Ordination har forpligtet sig, og som det forventer, at han for Fremtiden i denne som i enhver anden Henseende uvægerlig vil efterkomme, saafremt han ikke vil udsætte sig for, at den han ham allernaadigst meddelte Stadfæstelse som Valgmenighedspræst bliver ham frakjendt.

„ „Derimod vil Ministeriet med særligt Hensyn til hvad bemældte Valgmenighedspræst Lund har oplyst om, at de lange Afstande for en Del af Konfirmandernes Forældre lægge dem Hindringer i Vejen for den ene Søndag at være tilstede ved Konfirmationen og den næste Søndag at deltage med deres Børn i den hellige Nadver, efter Omstændighederne ikke modsætte sig Deres Indstilling om, at der for den Valgmenighed, for hvilken han er Præst, tilstedes en Afgivelse fra de fornævnte Bestemmelser i Konfirmationsanordningen, saaledes at det endvidere tilkjendegives Lund, at han kan forvente, at det efter derom to Maaneder før Konfirmationen til Dem indgivne Begjæring vil blive ham tilladt at tage Konfirmanderne til Alters Dagen efter Konfirmationsdagen eller efter Omstændighedernes. 15 paa selve Konfirmationsdagen, dog i sidste Tilfælde saaledes, at de to Handlinger ganske skilles fra hinanden og at Skrifttemaalet med den paafølgende Altergang begynder en Time efter at Konfirmationshandlingen er sluttet.

„„Denne Tilladelse bemyndiges Deres Højærv. til at meddele.“

„Hvilket jeg herved i Henhold til Biskoppens medfølgende, ved hvilken fornævnte ministerielle Resolution blev mig kommunikeret, ikke undlader tjenstligen at bringe til Deres Velærværdigheds Kundskab.“

Sagen begyndte saaledes med en Meddelelse til Provst Cederfeld de Simonsen om, at jeg havde forenet de unges Konfirmation og første Altergang paa én Dag. Denne Meddelelse blev modtaget af Provsten og Forhandlingen om dette Spørgsmaal rejst.

Ved mit Besøg hos Biskop Lind kort før Paaske 1880 (se Brev til Provsten af 16. Marts), vilde han vel ikke selv paatage sig Afgjørelsen men lovede mig at anbefale Sagen til Ministeriet. Men da det senere gjennem Provsten var oplyst, at jeg ikke havde meddelt særlig Tilsigelse af Syndsforladelsen til de Børn, der nyligt var bekræftede i Daabspagten, blev ogsaa denne Side af den paaklaget. Og dette skete uden at der nærmere blev spurgt mig, hvorledes jeg egentlig havde baaret mig ad. Navnlig denne Anke vil ses at have bevirket Resolutionen.